

paa Fagorganisationernes Kasser. Det er, som allerede omtalt, et Arbejdskøberstandpunkt, der kan udtrykkes noget nær saaledes: Nu er der Arbejdsløshed, Arbejderne sulte, de ere fattige, lad os nu søge at blotte dem for de Forsvarsmidler, de have overfor Arbejdsgiverne. Jeg synes ikke, den Tendens skulde gøre sig gældende i det danske Folketing. Lad det blive Arbejdskøberorganisationernes Sag. Her skulde man vel ikke repræsentere de Anskuelse. Nu antager jeg vel nok, at naar den højtærede Minister kommer hjem til sin Valgkreds, ville de Anskuelse finde Jordbund derovre, men der er en væsentlig Forskel paa, hvad det ærede Medlem fra Assens siger, og hvad den højtærede Minister udtaler fra Ministerbordet. Hvad det ærede Medlem fra Assens tidligere sagde fra sin Plads her i Tinget, staaer han personligt til Ansvar for overfor sine Vælgere i Assenskredsen, Men eftersom han jo vel kender Stemningen derovre, antager jeg nok, at han vil afpasse sine Udtalelser saaledes, at de kunne vinde Bifald der. Hvorledes de blive bedømte over det øvrige Land, kommer ikke det ærede Medlem fra Assens ved; han har i saa Henseende kun med Assenskredsen at gøre. Men naar han taler fra Ministerbordet, bliver det noget andet. Da staaer det samlede Regeringsparti til Ansvar for, hvad den højtærede Minister siger, og det skal bedømmes over hele Landet. Det maa den højtærede Minister erindre, og man skulde dog afpasse sit Standpunkt og sine Udtalelser noget efter det Folk, man staaer til Ansvar for.

Saa anførte den højtærede Minister en Række Bevillinger paa Finansloven og sagde: Se her, saa og saa mange Penge yde den danske Rigsdag og den danske Regering til det Formaal og saa og saa mange til det Formaal. Ja, men der er jo det at bemærke dertil, hvad der allerede er paapeget, at naar den højtærede Minister regnede alle disse Penge op, er det en ganske ensidig Betragtning; for skulde man til at gennemgaa Finansloven paa den Maade og nævne, hvor Pengene komme fra, og hvor de gaa hen, vil man nok faa at se, at i Forhold til, hvad der ydes fra Arbejderklassens Side, og hvad der ydes til andre Klasser i Samfundet, er det, der ydes til Arbejderklassen paa Finansloven, kun Smaating og Bagateller. Men dertil kommer den Omstændighed, at disse Penge dels gaa til ganske andre Formaal end det, der er Tale om ved det foreliggende Lovforslag, og dels ville de,

selv om de gaa til det samme Formaal, ikke hjælpe en eneste Smule i Øjeblikket. Men det er den øjeblikkelige Hjælp, det kommer an paa, overfor den Sult, der i Øjeblikket er til Stede ude blandt de arbejdsløse. Det er for at faa en øjeblikkelig Hjælp, som kan hjælpe straks, vi have forelagt vort Lovforslag, og saa kan det ikke nytte noget, at man kommer og henviser til Bevillinger og Penge, som skulle bruges til ganske andre Ting eller hjælpe om lange, lange Tider. Jeg tænker mig f. Eks., at der kommer en Mand og klager over, at han er sulten; vil man saa sige til ham: Ja, men du har jo for nylig faaet et Par nye Træsko; hvorledes kan du saa gaa her og klage over Sult? Men det er slet ikke værre end det, den højtærede Minister anførte. Alle de Tal og Penge, han henviste til, hjælpe jo ikke en eneste Smule i Øjeblikket, og det, man skal naa, er dog, at der i Øjeblikket ydes de arbejdsløse en ekstraordinær Understøttelse.

Det er ganske rigtigt, at der paa Finansloven staaer 400,000 Kr. til de arbejdsløse; men disse Penge udbetales ikke før efter 1. April næste Aar. Arbejdsløshedskasseloven anviser en bestemt Fremgangsmaade med Hensyn til, hvorledes man har at forholde sig med disse Penge. Der skal aflægges Regnskab for Kasserne og gives Indberetning om, hvor stort Medlemsantallet og Kontingentet er, og hvor Medlemmerne bo; og naar disse Beretninger saa ere indsendte til Arbejdsløshedskasseinspektøren og godkendte af ham, kan Udbetaling finde Sted. Men det sker alt sammen ikke til denne Sommer, men først til Sommer næste Aar. For denne Sommers Vedkommende kan jeg oplyse, at efter de Indberetninger, Arbejdsløshedskasserne have at aflægge nu i Aar, og hvorefter der alt saa vil blive beregnet Tilskud til dem, har man for Københavns Vedkommende anslaaet dette til ca. 50,000 Kr., og for Statens Vedkommende vil det antagelig blive ca. 100,000 Kr. Disse Penge komme i Arbejdsløshedskasserne og ville jo hjælpe noget, men naturligvis ikke paa langt nær saa meget, som der skulde og burde hjælpes. Det, man skulde gøre, og hvad vort Forslag tager Sigte paa, er, at Arbejdsløshedskasserne kunne blive i Stand til at træde i ekstraordinær Virksomhed med det samme. Som ogsaa den foreliggende Beretning oplyser, har en stor Mængde af Arbejdsløshedskassernes Medlemmer forlængst opbrugt den Understøttelse, de kunne faa, og Kasserne ere saaledes situ-